

Totus Tuus

**22 października 2020 r.
Nabożeństwo w Roku Świętego Jana Pawła II**

Pieśń „Jezu, miłości Twej”, wystawienie Najświętszego Sakramentu

Gromadzimy się u stóp Jezusa Eucharystycznego wraz z Maryją, Jego i naszą Matką i św. Janem Pawłem II w liturgiczne wspomnienie Świętego Papieża Polaka. Zawierzył on całe swoje życie Maryi. Dzień po dniu i rok po roku powtarzał modlitwę: „*Totus Tuus* – Cały jestem Twój, Maryjo”. Nieustannie dawał świadectwo, że jego życie dokonuje się pod opieką Matki Najświętszej. Ona prowadziła go do Boga. Ona była mu wzorem służby Chrystusowi i Kościołowi. Ona także w cudowny sposób chroniła jego życie, szczególnie w chwili zamachu 13 maja 1981 roku. Gdy po powrocie do zdrowia pojechał do Fatimy, powiedział, że jego życie zaczęło się na nowo. Od tej chwili z jeszcze większą wiarą zawierzał siebie i wszystkim ludzi Niepokalanej Matce Kościoła.

Papież odszedł z tego świata w pierwszą sobotę miesiąca. Jest to dzień wybrany przez Maryję. Objawiając się w Fatimie wyraziła Ona życzenie, aby w tym dniu wszystkie Jej dzieci, oczyszczone z grzechu przez sakrament pokuty, zgromadziły się przy Niej na modlitwie różańcowej. Ona chce poprowadzić je do swego Syna i nauczyć przyjmować Jezusa do swego serca. W dniu swej śmierci papież mógł jeszcze raz, tym razem nie słowami, lecz sposobem przejścia z ziemi do nieba, wskazać na ukochaną Matkę i wezwać wszystkich, aby powierzyli Jej swoje życie. Módlmy się zatem **tajemnicami światła różańca świętego**, powierzając Maryi słowami św. Jana Pawła II nasze wczoraj, nasze dziś i nasze jutro...

I Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

„Tyś jest mój Syn umiłowany!”. Głos z nieba nad Jordanem odnosił się w stopniu najwyższym i niezrównanym do Jezusa, jedyne prawdziwego Syna Bożego od zawsze. Lecz dzisiaj i w każdym chrzcie te słowa z nieba zostają jeszcze niejako na nowo wypowiedziane nad każdym ochrzczonym (...). Trzeba, by ziarno łaski złożone w naszych sercach, czyli we wnętrzu ochrzczonych, wzrastało i przynosiło owoce w obfitości (...). Także wy, dorośli, jesteście wezwani do życia zgodnego z waszym chrztem, czyli do odnowienia swojej wiary w Pana i swoich obowiązków kościelnych, ponieważ to, co [podczas chrztu] sprawujemy, wciąga nas wszystkich osobiście.

II Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

W każdym wypadku Jej ufność w Syna zostaje wynagrodzona. Jezus, któremu całkowicie pozostawiła inicjatywę, dokonuje cudu, uznając odwagę i pokorę Matki. „Rzekł do nich Jezus: «Napełnijcie stągwie wodą!». I napełnili je aż po brzegi” (J 2, 7). A więc także ich posłuszeństwo przyczynia się do uzyskania wina w obfitości. Polecenie Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5), zachowuje zawsze swą aktualność dla chrześcijan w każdej epoce, a jego celem jest odnowienie cudownych skutków w życiu każdego człowieka (...). Epizod godów w Kanie Galilejskiej zachęca nas, byśmy byli odważni w wierze i doświadczyli w naszym życiu prawdy słów ewangelicznych: „Proście, a będzie wam dane”.

III Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Człowiek nie jest biernym świadkiem wkroczenia Boga w dzieje. Jezus wzywa nas, byśmy czynnie starali się o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość i by stało się to naszą zasadniczą troską (por. Mt 6, 33). Człowiek jest więc powołany, by rękami, umysłem i sercem współpracował w szerzeniu królestwa Bożego na świecie. Odnosi się to szczególnie do tych, którzy są powołani do apostołstwa i którzy są – jak mówi św. Paweł – „współpracownikami królestwa Bożego”, ale dotyczy również każdego człowieka.

IV Przemienienie na górze Tabor

W chwili przemienienia daje się słyszeć głos Ojca niebieskiego: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!” (Mk 9, 7). W tych słowach zawiera się cały program: mamy słuchać Jezusa. On objawia nam Ojca, bowiem jako odwieczny Syn jest „obrazem Boga niewidzialnego” (Kol 1, 15), a zarazem – jako prawdziwy Syn Człowieczy – objawia nam, kim jesteśmy, objawia człowieka samemu człowiekowi. A więc nie bójmy się Chrystusa! Podnosząc nas ku wyżynom swego Boskiego życia, nie pozbawia On nas człowieczeństwa, lecz przeciwnie, czyni nas bardziej ludźmi, nadając pełny sens naszemu życiu osobistemu i społecznemu.

V Ustanowienie Eucharystii

Jezus ustanowił Eucharystię, ponieważ chciał, by Jego odkupieńcza ofiara była obecna w każdej epoce i dla każdego pokolenia. Uczmy się od Najświętszej Panny, której życie było prawdziwą „egzystencją eucharystyczną”. Ona pozwoliła się całkowicie ukształtować przez obecność swego Boskiego Syna (...). Ona jest łaski pełna, jest żywym tabernakulum wcielonego Słowa. Wielbiąc Chrystusa Pana obecnego w Eucharystii, zwróćmy się z dziecięcą wdzięcznością ku Tej, która stała się królewską Bramą dla Jego przyjścia na świat.

Pod Twoją obronę...

Pieśń Eucharystyczna

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Pieśń „Weź w swą opiekę”

opr. ks. Jarosław Kamiński